

[Ebba Strange.]

land, for jeg synes, der foretages megen usmagelig, kønsdiskriminerende og på anden måde uheldig reklame. Hvis det endda var det, vi skulle diskutere, men at tage dette enkelte område ud og tro man løser problemet med det, det får man ikke socialistisk folkepartis støtte til.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg vil tilslutte mig det, der er sagt om det overflødige ved denne genfremsættelse, men også tilslutte mig, at vi meget gerne på et tidspunkt skulle have en mere konstruktiv og fornuftig debat om det alkoholmisbrug, der faktisk finder sted. Det er min egen opfattelse, at det kun lykkes at løse de problemer på to måder, dels ved fornuftig oplysning og dels ved at skabe et samfund, hvor mennesker har det så godt, at misbrug ikke er en nærliggende vej ud af konflikter og sorger og bekymringer. Men enten en kommission eller måske en virkelig debat om det her i folketinget, det er tiltrængt. Vi ved vel også alle sammen, at det faktiske alkoholproblem, vi har, måske i nogle år har stået i skyggen af andre misbrugsproblemer og derfor heller ikke har fået de bevillinger og den politiske omsorg, det faktisk fortjener.

Med hensyn til forslaget om forbud mod reklamering så er det jo i al almindelighed mit partis opfattelse, at vi meget gerne ville komme reklamen til livs på mange måder. Vi skal meget snart behandle et forslag, hvor vi vil have reklameudgifter på over 5 pct. af kostprisen ført sådan op, at de ikke kan medregnes til nødvendige omkostninger. Vi mener, der er visse former for reklame, der er behov for, forbrugeroplysning, oplysning om en vares indhold, oplysning om nye varer, der kan være nyttige, men sådan som reklamen er for øjeblikket, da mener vi i høj grad — i modsætning til hr. Hagen Hagensen — at den udvider forbruget og også tit udvider det på en u hensigtsmæssig måde, fordi man netop presser varerne igennem, som der ikke er noget reelt behov for, men hvor man satser meget på en kostbar markedsføring.

Hvis vi først skal til at diskutere, hvilke former for reklame der er skadelige, så kunne vi snakke om vores meget diskutabile

lægemiddelreklame, vores tobaksreklame og noget, jeg selv meget gerne vil have taget op, nemlig dette at reklamen i så høj grad satser på de 12-18-årige. Dette vældige købepres, der lægges på vores teenagebørn, er virkelig noget, der giver uro og ufred i mange hjem, fordi forældrene ikke kan opfylde behovene, og hvis vi skulle pålægge vores reklamevirksomheder noget, var det måske netop, ligesom de har gjort i alkoholbranchen, at man ikke så målrettet satsede mod den gruppe, der fremstår som ganske ubeskyttet, fordi de har svært ved at vælge, hvad de skal ønske sig, og hvordan de skal forbruge.

At forbyde salg af stærke drikke til personer under 18 år ville efter min opfattelse lige præcis skabe det controlsamfund, som jeg ellers har hørt kristeligt folkeparti tale imod. Man snakker så meget om tillid til forældre; det må man nok også have i den forbindelse og så i al almindelighed prøve at gøre forholdene bedre. Ikke mindst i de små samfund, sådan et, jeg selv lever i, ville det give anledning til en masse irritation og en masse lovovertrædelser, som jeg ikke tror nogen kan være interesseret i.

Men som sagt en fornuftig debat, og så bliver vi måske fri for at se det forslag for tredje gang, det er nok den eneste løsning, der kan komme på de ting.

Eva Rothenberg (FP):

Det er jo efterhånden en gribende kendsgerning, at vi medlemmer af folketinget, der er behæftet med alskens menneskelige dårligheder, kan være nogenlunde sikre på at blive holdt på dydens smalle vej af diverse teltmissionærer. Men efter hr. Arne Bjerregaards medieflip for nogle minutter siden, som ville have fået selve Nouredin til at blegne af misundelse, er jeg begyndt at spekulere på, om man ikke burde hæve aldersgrænsen betragteligt for udskænkning af stærke drikke. Det er ganske interessant at se, at kristeligt folkeparti i sine lovforslag og gennem sine ordførere sådan set erklærer sig som tilhørende de ikke-liberalistiske partier og dermed som støttepæl for de socialiseringsbestrebelsers i Danmark, der er en mærkesag. For med de forslag, som er fremsat her, optræder kristeligt folkeparti som også fremhævet af andre ordførere som for-